

สรุปและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

สรุป

อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ นับว่าเป็นอุตสาหกรรมขั้นพื้นฐานในทาง เศรษฐกิจ สาขาหนึ่งที่มีบทบาทในการพัฒนาประเทศ อุตสาหกรรมสาขานี้มีการใช้ทั้งแรงงานและเงินทุนมาก (Labor and Capital Intensive Industry) ดังนั้น โรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ ที่ก่อตั้งขึ้นในประเทศไทยจึง เริ่มจากการได้รับความสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนจากทาง รัฐบาล โดยมีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม แต่เนื่องจากอุตสาหกรรมสาขานี้จำเป็นต้องใช้ความรู้ทางวิชาการผลิตในขั้นสูง ในทางเทคนิค จำเป็นต้องอาศัยความรู้จากชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ปรากฏในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ทั้งหมด

จุดประสงค์ประการอื่นในการก่อตั้ง โรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ในประเทศไทย คือ ในอดีตประเทศไทยมีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ในมูลค่าสูง ทำให้เงินตราในประเทศไทยไหลไปนอกประเทศมาก และเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มูลค่าการขาดดุลทางการค้าของประเทศไทยสูงขึ้น ทั้งนี้ อุตสาหกรรมใยประดิษฐ์จึงนับได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ทดแทนการนำเข้า (Import Substitution Industry) และต่อมาเมื่อปริมาณการผลิตในประเทศเพิ่มสูงขึ้น อุตสาหกรรมใยประดิษฐ์ได้กลายเป็นอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก (Export Oriented Industry) ทำให้สามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศไทยได้มากขึ้น และช่วยลดการขาดดุลการค้าขาดดุลของประเทศ

อุตสาหกรรมใยประดิษฐ์ก่อน พ.ศ. 2516 ไม่สู้จะมีปัญหาทั้งในด้านการผลิตและการตลาดมากนัก จะมีบ้างในกรณีผลผลิตโค่นอย ไม่พอสนองความต้องการภายในประเทศ แต่หลังจากวิกฤติการณ์น้ำมันในปลาย พ.ศ. 2516 เป็นต้นมา วิกฤติสำหรับอุตสาหกรรมใยประดิษฐ์ราคาเพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าขนส่ง ค่าจ้างแรงงาน ค่ากระแสไฟฟ้า ตลอดจนค่าสวัสดิการของคนงานซึ่งทางการควบคุมมากขึ้น เหล่านี้ทำให้ต้นทุนในการผลิตผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์

สูงขึ้น แกะแยะ เกี่ยวกับการแข่งขันกันในตลาดทั้งภายในและต่างประเทศในระหว่างผู้ผลิตด้วยกันได้
 เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อความอยู่รอดของผู้ผลิตแต่ละราย อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์
 จึงอยู่ในสภาพที่ต้องช่วยตัวเอง ตั้งแต่ พ.ศ.2517 เป็นต้นมา และเริ่มก่อตั้ง เป็นสมาคม
 อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ในต้น พ.ศ.2519 เพื่อให้การผลิตและการจำหน่ายในบรรดา
 ผู้ผลิตเส้นใยประดิษฐ์สอดคล้องกับอุปสงค์และอุปทานของทั้ง ในประเทศและต่างประเทศ

อย่างไรก็ดี ในปัจจุบันอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ในประเทศประสบปัญหาในด้าน
 วัตถุดิบ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์จากเคมีภัณฑ์น้ำมันปิระกาสูงขึ้น เช่น Caprolactam สูงขึ้นจาก 12.42
 บาท ต่อกิโลกรัม ใน พ.ศ.2516 เป็น 21.26 บาท ต่อกิโลกรัม ใน พ.ศ.2520 และทำให้ต้นทุน
 เฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นจาก 30.09 บาท ต่อกิโลกรัม ใน พ.ศ.2516 เป็น 44.95 บาท ต่อกิโลกรัม
 ใน พ.ศ.2520 นอกจากนั้นการขึ้นราคาน้ำมันซึ่งใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้าในต้น
 พ.ศ.2520 และกลาง พ.ศ.2520 มีราคาสูงขึ้น ย่อมมีผลกระทบต่อไฟฟ้าทอหน่วยสูงขึ้น ประกอบกับ
 การประกาศขึ้นค่าแรงงานขั้นต่ำในประเทศจาก 25 บาท ต่อวัน เป็น 28 บาท ต่อวัน ย่อมจะมีผล
 กระทบให้ค่าใช้จ่ายในการผลิตสูงขึ้นอย่างแน่นอน เนื่องจากอุตสาหกรรมสาขานี้มีการใช้แรงงานมาก
 ถึง โฉกกล่าวมาแล้ว

สำหรับด้านการจำหน่าย ตลาดในประเทศซึ่งมีความต้องการค่อนข้างจำกัดและคงตัวอยู่แล้ว
 เป็นตลาดที่รวมถึง การนำสินค้าออกตามชายแดนไปยังประเทศใกล้เคียงของไทยด้วย เมื่อเกิดความ
 ผันแปรทางการเมืองในอินโดจีน การค้าทางชายแดนจึงต้องยุติลง และมีสินค้าคงเหลือตั้งแต่
 พ.ศ.2518 เป็นต้นมา ส่วนการส่งออกผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ของประเทศไทยหลังจาก พ.ศ.2517
 มาแล้วถูกควบคุมการส่งออกโดยข้อตกลงทางการค้า ซึ่งทางประเทศผู้นำเข้า เช่น สหรัฐอเมริกา
 นอร์เว ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส และกลุ่มประเทศประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ใช้ควบคุมการนำเข้า
 โดยอาศัยข้อตกลงสิ่งทอจากเส้นใยหลายประเภทเป็นหลักในการเจรจา

มูลค่าในการส่งออกและนำเข้าผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ทุกประเภทของไทย ยังอยู่ในสภาพขาดดุล
 ทางการค้า ถึงแม้ว่าจะเริ่มมีการโคจรทางการค้าผ่านและภายในประเทศใน พ.ศ.2519 และ
 พ.ศ.2520 บางก็ตาม แต่ค่าความดุลการค้าขาดดุลจะลดลงไปอีกมาก หากผู้ผลิตและผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์
 ใยประดิษฐ์ของประเทศไทยปรับปรุง ในด้านคุณภาพ รูปแบบ และพยายามหาตลาดลูกค้าให้ไถ่มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากภาวะการผลิตและการตลาดที่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ประสบอยู่ จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ผลิต ผู้ค้า และหน่วยงานเอกชนหรือรัฐบาลที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือกันพิจารณาหามาตรการช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และพิจารณาวางนโยบายป้องกันในระยะยาว เพื่อที่จะสามารถให้ความช่วยเหลือแก่อุตสาหกรรมใยประดิษฐ์ ให้ดำเนินการกิจการได้อย่างมั่นคง ทั้งในปัจจุบันและอนาคต อย่างไรก็ตาม การที่จะช่วยเหลืออุตสาหกรรมใยประดิษฐ์สามารถจัดปัญหาเฉพาะหน้าไปได้ เห็นควรที่จะพิจารณามาตรการแก้ไขโดยรีบด่วนดังนี้

กำลังการผลิตเกินความต้องการ

พิจารณาเรื่องกำลังการผลิตเกินความต้องการ ควรพิจารณาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ห้ามตั้งหรือขยายโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอประเภทผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ หนักาย ทอผา หรือโรงงานผลิตเครื่องนุ่งห่มสำเร็จรูป ภายในระยะ 5 - 10 ปี
2. ทวงให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมทำการผลิตเพื่อส่งออก ปฏิบัติตามสัญญาขอรับการส่งเสริมการลงทุนอย่างเคร่งครัด
3. หากผู้ได้รับการส่งเสริมทำการผลิตเพื่อส่งออก ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขได้ทั้งหมด โดยทำการส่งออกโดยบางส่วน จะต้องลดการผลิตลงให้เหลือเท่าที่สามารถปฏิบัติได้

ส่งเสริมการส่งออก

พยายามส่งเสริมการส่งสิ่งทอออกให้มากที่สุด โดย

1. อนุญาตให้มีการนำเข้าสินค้าสิ่งทอที่นำมาใช้ในอุตสาหกรรมผลิตเพื่อส่งออก โดยเฉพาะได้
2. ให้มีการรวมกลุ่มผู้ผลิต เพื่อกำหนดเป้าหมายการส่งออก และทำการส่งออกอย่างจริงจัง โดยมีการกำหนดมาตรการช่วยเหลือ เช่น ช่วยเหลือในการหาตลาดและไม่ให้ผู้ส่งออกแข่งขันกันเอง ควบคุมคุณภาพในการผลิต และรัฐบาลควรให้การสนับสนุนในการวิจัยตลาด

- ส่งเสริมให้มีการค้าขายทางประเทศ ทั้งประเทศเสรีและตั้งกมณิยมที่ตองการ
ซื้อสินค้าส่งออก

การช่วยเหลือในด้านการเงิน ควรพิจารณา ดังนี้.-

- ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยแยกประเภทวงเงินช่วยเหลือด้านส่งออก
และอุตสาหกรรมออกจากกัน และพิจารณาขยายวงเงินให้แก่อุตสาหกรรม
โดยประภคินสุภว
- รัฐบาลควรรหาแหล่งเงินกู้ยืมที่ราคาดอกเบี้ยต่ำ เพื่อใหม่ผลิตสินค้าส่งออกเพื่อซื้อ
วัตถุดิบจากต่างประเทศ หรือให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณานำมาตรการ
รับชวงซื้อลดค่าสินค้าเงินประเภทวัตถุดิบนำเขาจากต่างประเทศมาใช้เป็น
การชั่วคราว
- ขอให้ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ พิจารณาให้เงินกู้แก่อุตสาหกรรม
ส่งออกเพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนใหม่มากขึ้น

ด้านภาษีอากร เห็นควรพิจารณา ดังนี้

- ห้ามการนำเข้าหรือเพิ่มอากรขาเขาและ/หรือค่าธรรมเนียมพิเศษสินค้าส่งออก
ทุกประเภท รวมทั้งวัตถุดิบที่มีการผลิตในประเทศเพียงพอต่อความต้องการ
และมีมาตรฐานทัดเทียมกับวัตถุดิบที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศ
- ใหม่หน่วยงานเพียงแห่งเดียวรับผิดชอบดำเนินการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ส่งออก
โดยกำหนดให้ความช่วยเหลือเป็นร้อยละของมูลค่าการส่งออกตามความสำคัญ
มากน้อย และยกเลิกการชกเชยคภาณฐีและการคืนอากรเสีย ซึ่งจะเป็นการ
รวกเร็วและลดการปฏิบัติงานหลายแห่ง

กลุ่มประเทศอาเซียน

เพื่อเป็นการแสวงหาอำนาจในการต่อรองกับประเทศผู้ควบคุมการนำเข้าผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากไทย รัฐบาลไทยจึงได้รวมกลุ่มกับประเทศอาเซียนเพื่อหามาตรการตอบโต้การควบคุมการนำเข้าผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากไทย และประเทศในอาเซียนได้มีการประชุมถึงทอของอาเซียนที่พัทธยาในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2520 การประชุมครั้งนั้นแม้ว่ามีผลทำให้ประเทศผู้ควบคุมการนำเข้าเริ่มให้ความสนใจแก่สิ่งทอของอาเซียนและหากมีการร่วมมือกันมากขึ้นแล้ว บทบาทของอาเซียนจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาและขยายตลาดสิ่งทอ ซึ่งรวมถึงผลิตภัณฑ์ใยประดิษฐ์ให้ขยายตัวมากขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่จะเป็นการช่วยเหลือเฉพาะอุตสาหกรรมสิ่งทอของประเทศไทยเท่านั้น แต่มีผลโดยส่วนรวมถึงประเทศอื่น ๆ ในอาเซียน เช่น อินโดเนเซีย ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และสิงคโปร์ ด้วย

ส่งเสริมให้มีการผลิต เคมีภัณฑ์ แทนเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตใยประดิษฐ์ภายในประเทศ พร้อมทั้ง เคมีภัณฑ์ ฟอก และสีย้อม เพื่อหาทางลดต้นทุนการผลิต

ส่งเสริมให้โรงงานต่าง ๆ พยายามเพิ่มประสิทธิผล (Productivity) ของคนให้ทัดเทียมหรือใกล้เคียงกับต่างประเทศ ซึ่งจะเป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิต

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น จะช่วยบรรเทาการขาดทุนของอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย และสามารถดำเนินการต่อไปได้ จนอาจจะสามารถผลิตเต็มกำลังการผลิตได้ ถ้าหากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้องจะประสานงานกัน และเร่งรัดให้การดำเนินงานแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่กำลังประสบปัญหาอยู่ให้ลุล่วงไปโดยสิ้นเชิงที่ ในการพิจารณาให้การส่งเสริมการลงทุนหรือขยายโรงงานในอนาคต หน่วยงานการที่เห็นว่าได้รับผิดชอบควรจะจัดหาข้อมูลเบื้องต้นให้เพียงพอเพื่อประกอบการตัดสินใจแต่ละครั้ง เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหา ผลผลิตเกินความต้องการ เช่นที่ผ่านมาแล้วอีก.